

PREGÓ FESTA MAJOR 2007.

JOSEP MINISTRAL

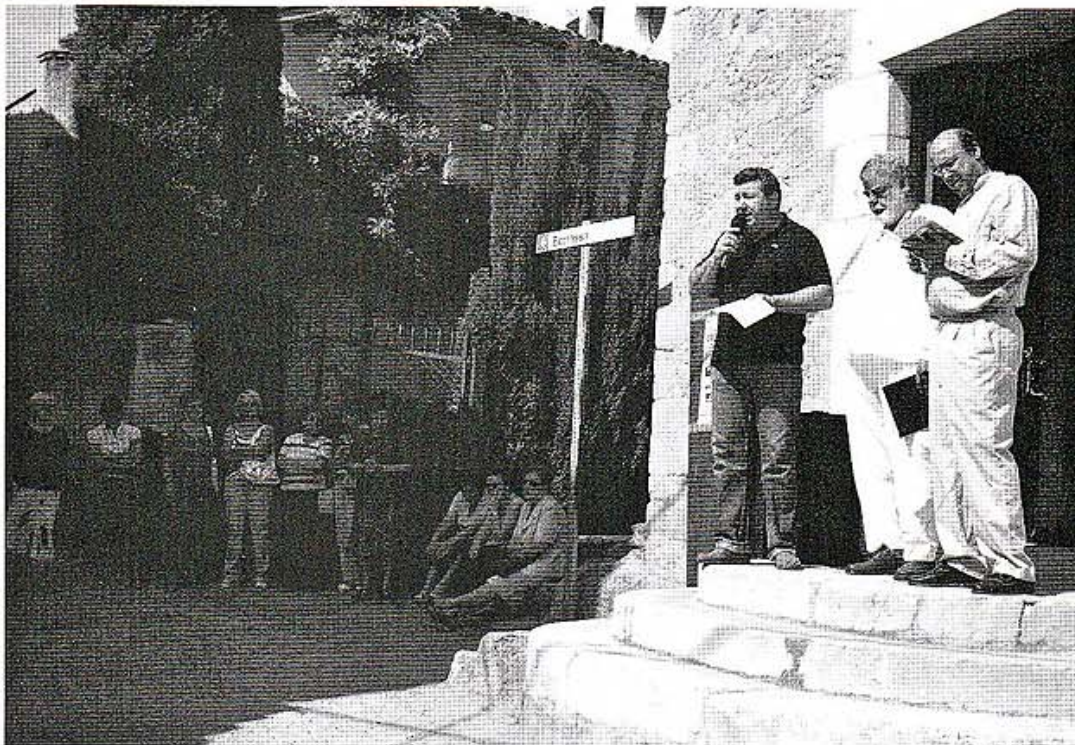
Molt bon dia, alcalde, amics i veïns de Creixell. Fa uns anys que se'm va proposar si volia ser el pregoner d'aquesta festa major de Santa Maria de Creixell, quelcom que no recordo m'ho va impedir.

Per això, quan l'alcalde de Borrassà, Ferran Roqué i el President de l'Associació de Veïns i Amics de Creixell, Jordi Palmada, m'ho van proposar de nou, no vaig dubtar a acceptar l'encàrrec i els vaig garantir que aquesta vegada, encara que nevés, ploqués o tronés, seria al vostre costat per fer-vos cinc cèntims dels meus lligams amb Creixell.

Això dels lligams potser a algú li sonarà un pèl exagerat, però en el meu cas és ben cert... Fixeu-vos-hi: jo vaig néixer a can Mas Cases, un mas conegut per tots vosaltres, a les dotze d'una nit d'estiu de fa una colla d'anys. En aquell temps les dones encara parien a casa, fet que avui s'ha post de moda... I, la veritat, encara que la meva mare no trepitgés cap quiròfan ni li posessin una epidural, sempre m'he considerat un tio molt ben parit. De fet, tota la meva vida he anat pel món amb la barba ben alta, pregonant la meva condició de fill de can Mas Cases i de noi batejat, amb goig i delit, a l'església parroquial de Borrassà. Dues fites de les quals no en pòt pas presumir tothom.

Sóc incapaç de precisar-vos si, quan vaig néixer, m'assemblava més al pare o a la mare. Mai ho he sabut. El que si que em van assegurar és que era força espavilat i que m'agradava fer enrenou.

Com és lògic, el mas Cases de la meva primera infantesa era ple d'animalons de tota mena. Diuen que el meu preferit, i que potser m'intrigava més, era aquell

*Parlaments durant el pregó de la Festa Major.
(Foto Toti Martínez)*